

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาหาพ่อเพื่อจะได้รับความสดชื่น เมื่อลูกพบพ่อความเหนื่อยล้าทั้งหมดของลูกจากหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะถูกขจัดออกไป

คำถาม: บาบ่าใช้วิธีอะไรเพื่อทำให้ลูกๆ สดชื่น?

คำตอบ: 1. บาบ่าทำให้ลูกสดชื่นโดยการให้ความรู้ที่ต่อเนื่องแก่ลูก 2. ลูกได้รับการทำให้สดชื่นด้วยการจดจำระลึกถึงبابา ในความเป็นจริงแล้วยุคทองคือดินแดนแห่งการพักผ่อนอย่างแท้จริง ลูกไม่ขาดสิ่งใดเลยที่นั่นที่ลูกจะต้องใช้ความเพียรพยายาม 3. พื้นที่ที่ลูกนั่งบนตักของชีพบบาบ่า, ลูกๆ จะได้รับการพักผ่อน และความเหนื่อยล้าทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป

โอมชานติ พ่อที่นั่งและอธิบาย และเพราะพ่อนั่งและอธิบายผ่านดาต่านี้ ดาต่านี้ฟังท่านในเวลาเดียวกัน ดาต่านี้เข้าใจเช่นเดียวกับที่ลูกเข้าใจ ดาตาไม่ถูกเรียกว่าพระเจ้า เหล่านี้คือคำสอนของพระเจ้า พ่ออธิบายอะไร? ขอให้ลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่เป็นเพราะว่าวันแต่ลูกพิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณ มิฉะนั้นแล้วลูกก็ไม่สามารถจดจำพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดได้ ในปัจจุบันดวงวิญญาณทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่ามนุษย์ ในขณะที่ผู้บริสุทธิ์ถูกเรียกว่าเทพ สิ่งเหล่านี้ง่ายมากที่จะเข้าใจและอธิบายแก่ผู้อื่น เป็นมนุษย์ผู้ที่ร้องเรียก: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของผู้ไม่บริสุทธิ์ได้โปรดมา! เหล่าเทพไม่เคยร้องเรียกในลักษณะนี้ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาด้วยเสียงเรียกของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ท่านทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์และก่อตั้งโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณผู้ที่ร้องเรียกหาพ่อ ร่างกายไม่ได้รับร้องเรียกหา ทุกคนจดจำพ่อเหนือโลก ผู้เดียวที่บริสุทธิ์เสมอ โลกนี้เก่า พ่อทำให้โลกใหม่และบริสุทธิ์ บางคนพูดว่าพวกเขามีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี่(ในโลกเก่า) พวกเขามีความมั่งคั่งและทรัพย์สมบัติมากมายที่นี่ และดังนั้นพวกเขาคิดว่านี่คือสวรรค์สำหรับพวกเขา พวกเขาจะยอมรับสิ่งที่ลูกพูดได้อย่างไร? เป็นสิ่งที่ไม่มีความหมายที่จะพิจารณาว่าโลกยุคหลังนี้เป็นสวรรค์ โลกนี้ได้ถึงสภาพของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างสิ้นเชิง แต่ผู้คนยังคงพูดว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ หากลูกๆ ไม่สามารถอธิบายสิ่งนี้ พ่อจะถามลูกอย่างแน่อนว่าสติปัญญาของลูกทำด้วยหินหรือไม่ ลูกไม่สามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่นหรือ? เมื่อลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ลูกจะสามารถทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างดีมาก ไม่มีเรื่องของการเขินอายเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่สามารถลืมหินหรือคิดได้อย่างรวดเร็วที่เติมเต็มสติปัญญาในพวกเขาเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร จนกว่าลูกจะมีการรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกจะไม่สามารถมีพลังนั้น พ่อพูดว่า มนุษย์ไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยการศึกษาศาสนาและคัมภีร์เหล่านั้น วันแล้ววันเล่าพวกเขากลับแย่งลง พวกเขากลับมาดโมประธานจากสโตประธาน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครว่าเราเคยเป็นเทพที่สโตประธานและเราได้ลงมาอย่างไร ไม่มีใครรู้สิ่งใดเลย แทนที่จะเป็น 84 ชาติเกิด พวกเขาพูดถึง 8 ล้าน 4 แสนชาติเกิด ดังนั้นพวกเขาจะสามารถรู้สิ่งใดได้อย่างไร? ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้แสงสว่างแห่งความรู้แก่ลูกได้ ทุกคนยังคงเดินเคาะประตูบ้านไปเรื่อยๆ ที่ละบ้าน พวกเขายังคงลงมาอย่างต่อเนื่องและขณะนี้ได้มาถึงจุดต่ำสุด พวกเขาได้ใช้พลังกำลังของพวกเขาทั้งหมด สติปัญญาของพวกเขามีพลังกำลังเลยที่จะสามารถตระหนักถึงพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อมาและเปิดล็อคในสติปัญญาของทุกคน และแล้วพวกเขาจะกลับมาสดชื่นอย่างยิ่ง ลูกๆ มาหาพ่อเพื่อที่จะสดชื่น ลูกได้การพักผ่อนในบ้านของลูก เมื่อลูกพบพ่อ ความเหนื่อยล้าทั้งหมดของลูกจากหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็ถูกขจัดออกไป ยุคทองลูกเรียกว่าดินแดนแห่งการพักผ่อนด้วยเช่นกัน ลูกได้รับการพักผ่อนอย่างมากที่นั่น! ที่นั่นลูกไม่ขาดสิ่งใดที่ลูกจะต้องทำความเพียรพยายาม ที่นั่นพ่อและดาต่านี้ทำให้ลูกสดชื่น พื้นที่ที่ลูกเข้ามาสู่ตักของชีพบบาบ่าลูกก็ได้รับการพักผ่อนอย่างมาก การพักผ่อนหมายถึงความเงียบ ผู้คนไปพักผ่อนเมื่อเขาเหนื่อยล้า บางคนไปยังสถานที่หนึ่งเพื่อพักผ่อนและคนอื่นก็ไปที่อื่นเพื่อพักผ่อน อย่างไรก็ตามไม่มีความสดชื่นใดในการพักผ่อนนั้น ที่นั่นพ่อทำให้ลูกสดชื่นอย่างมากด้วยความรู้นี้ ลูกกลับมาสดชื่นด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อด้วยเช่นกัน จากดโมประธาน ลูกกลับมาสโตประธานอย่างต่อเนื่อง ลูกมาที่นี่มาหาพ่อเพื่อกลับมาสโตประธาน พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อ พ่อได้อธิบายแล้วว่าวงจรโลกว่าหมุนไปอย่างไร และดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับการพักผ่อนที่ไหน เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะให้สาสน์ของพ่อแก่ทุกคน พ่อพูดว่าจดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายของมรดกนี้ พ่อสร้างโลกยุคใหม่แห่งสวรรค์ในยุคบรรจบพบกัน ลูกไปและกลายเป็นนายของที่นี่ และแล้วในยุคทองแดงลูกก็ถูกสาปแช่งโดยมายา, ราวัน และลูกสูญเสียความบริสุทธิ์ ความสงบ ความสุข ความมั่งคั่ง ฯลฯ ทั้งหมดของลูก พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่าลูกค่อยๆ สูญเสียสิ่งเหล่านั้นไปอย่างไร ที่นั่นไม่สามารถมีการพักผ่อนในดินแดน

แห่งความทุกข์ ในขณะที่ไม่มีสิ่งใดในดินแดนแห่งความสุขนอกจากการพักผ่อน ผู้คนกลับมาเหนื่อยล้าอย่างมากจากการทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขากลับมาเหนื่อยล้าจากการทำความเลื่อมใสศรัทธามาชาติแล้วชาติเล่า และลูกก็กลับมายากจนขึ้นแค้นโดยสิ้นเชิง พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมด เมื่อคนใหม่มาที่นี่ ลูกต้องอธิบายอย่างมากให้แก่พวกเขา พวกเขาคิดมากเกี่ยวกับทุกสิ่ง พวกเขากลัวว่าพวกเขาอาจถูกเวทย์มนต์สะกดใส่พวกเขา อย่างไรก็ตามลูกคือผู้ที่พูดว่าพระเจ้าคือนักมายากล ดังนั้นพ่อพูดว่า ใช่ พ่อเป็นนักมายากลที่แท้จริง แต่พ่อไม่ได้ทำเวทย์มนต์เพื่อเปลี่ยนผู้คนไปเป็นแกะหรือแพะ สติปัญญาของลูกสามารถเข้าใจว่าผู้ใดเป็นเหมือนแกะ มีเพลงที่กล่าวว่า แพะจะรู้ได้อย่างไรเกี่ยวกับเสียงทิพย์จากสวรรค์? ในปัจจุบัน ผู้คนเป็นเช่นแกะและแพะ เรื่องราวทั้งหมดเหล่านั้นล้วนอ้างถึงสถานที่นี้ เพลงเหล่านั้นอ้างถึงเวลานี้ ผู้คนไม่สามารถเข้าใจแม้กระทั่งในตอนสิ้นสุดของวงจร พวกเขาจัดงานแฟร์ออกร้านขนาดใหญ่เช่นนั้นสำหรับซานดิคา(เทพเจ้าสับหรือ) เธอเป็นใคร? พวกเขาบอกว่าเธอเป็นเทพเจ้า พวกเขาไม่มีชื่อเช่นนั้นในยุคทอง พวกเขามีชื่อที่สวยงามในยุคทอง ผู้ที่อยู่ในชุมชนยุคทองถูกเรียกว่าผู้ที่สูงส่ง ในขณะที่ผู้ที่อยู่ในชุมชนยุคเหล็กได้รับสมญานามที่สกปรก จะไม่มีใครพูดว่าผู้คนของวันนี้สูงส่ง เป็นเหล่าเทพที่ถูกเรียกว่าผู้ที่สูงส่ง มีคำพูดที่ว่าพระเจ้าไม่ได้ใช้เวลาอันเลเยที่จะเปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพ พ่ออธิบายแก่ลูกถึงความลับว่าเทพเปลี่ยนเป็นมนุษย์อย่างไรและมนุษย์เปลี่ยนไปเป็นเทพได้อย่างไร นั่นคือโลกแห่งเทพและนี่คือโลกมนุษย์ กลางวันคือความสว่างและกลางคืนคือความมืด ความรู้คือความสว่างและความเลื่อมใสศรัทธาคือความมืด นี้ถูกเรียกว่าการหลับไหลของความไม่รู้ ลูกเข้าใจว่าก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งใดนี้เลย ลูกเคยพูดว่า “เนติ เนติ” ซึ่งหมายความว่าลูกไม่รู้ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกไม่รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือบาบาผู้ที่คงอยู่ตลอดไปที่แท้จริงของลูก ท่านถูกเรียกว่าพ่อของทุกดวงวิญญาณ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อให้ความรู้ที่แฝงตัวนี้แก่ลูกๆ ลูกไม่สามารถรับความรู้ี้จากมนุษย์ ลูกดวงวิญญาณแฝงตัวและความรู้ี้ที่ลูกดวงวิญญาณซึมซับก็แฝงตัวด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณพูดถึงความรู้ี้ผ่านปากของลูก ลูกดวงวิญญาณอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่แฝงตัวของพ่อที่แฝงตัว พ่อพูดว่า ลูกๆ อย่าได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง สำนึกที่เป็นร่างทำให้ลูกสูญเสียพลังกำลังของลูก โดยการมีกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณก็สะสมพลังภายในตัวลูกเอง พ่อพูดว่า ลูกต้องเดินหน้าต่อไปเรื่อยๆ ในขณะที่เข้าใจความลับของละครอย่างชัดเจนมาก ผู้ที่เข้าใจความลับของละครที่ไม่รู้จักอย่างชัดเจนมากจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ ในเวลานี้ผู้คนทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะไปสู่เบื้องบนเพราะว่าพวกเขาคิดว่ามีโลกอยู่บนนั้น พวกเขาได้ยินจากคัมภีร์ว่ามีโลกอยู่ข้างบนนั้นและดังนั้นพวกเขาจึงต้องการไปดู เพราะประชากรโลกนี้เพิ่มขึ้นอย่างมาก พวกเขาพยายามก่อตั้งโลกขึ้นที่นั่น เคยมีเพียงหนึ่งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในบารัต ไม่มีแผ่นดินอื่นเลยล่ะ และแล้วประชากรก็เพิ่มขึ้นอย่างมาก! แต่คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้: เหล่าเทพต้องอาศัยอยู่ในพื้นที่เล็กๆเช่นนั้นของบารัต! ปารีสถานอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมนาที่ลักษมีและนารายณ์ปกครอง โลกเคยสวยงามและสโตนประฐานมาก มีความงามตามธรรมชาติ ปรกาศทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกๆบางคนได้รับนิมิตว่าศรัทธาขณะถือกำเนิดมาอย่างไร เป็นราวกับว่ามีแสงสว่างทั่วทั้งห้อง พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ เวลานั้นลูกกำลังทำความพยายามเพื่อไปยังปารีสถาน ไม่ใช่ว่าลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าด้วยการจุ่มลงไปในทะเลสาบ ทะเลสาบได้รับชื่อที่ผิดโดยการพูดถึงหลายแสนปี พวกเขาได้ลิ้มทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นลูกจดจำทุกสิ่งตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกควรคิดเกี่ยวกับว่าดวงวิญญาณที่แสนเล็กเช่นนั้นเล่นบทบาทที่ใหญ่โตผ่านร่างกายของเขาได้อย่างไร เพียงแต่ดูสภาพร่างกายของใครบางคนหลังจากที่ดวงวิญญาณได้จากไป มันเป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาท นี่เป็นเรื่องของความคิดที่ลึกล้ำ นักแสดงทั้งหมด(ดวงวิญญาณ)ของทั้งโลกต้องแสดงบทบาทของเขาเอง ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่น้อยในบทบาทของพวกเขาเอง การแสดงทั้งหมดกำลังซ้ำรอยเหมือนเดิม ไม่สามารถมีความสงสัยเลยเกี่ยวกับสิ่งนี้ สามารถมีความแตกต่างระหว่างสติปัญญาของทุกคน เพราะจิตใจและสติปัญญาอยู่ด้วยกันภายในดวงวิญญาณ เมื่อเด็กรู้ว่าพวกเขากำลังจะได้รับทุนการศึกษา พวกเขามีความสุขในหัวใจของเขา ที่นั่นเช่นกัน ที่นที่ที่ลูกเข้ามาและเห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์เบื้องหน้าลูก ลูกก็กลับมามีความสุขอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นเช่นพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์) ไม่มีโรงเรียนอื่นใดที่ลูกสามารถเห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกสำหรับในชาติเกิดต่อไปของลูก ลูกสามารถเห็นว่าลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์อย่างไร ขณะนี้เราอยู่ในยุคบรรจบพบกันและกำลังศึกษาการศึกษาขึ้นเพื่อที่จะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ในอนาคต นี่เป็นการศึกษาที่แฝงตัวเช่นนั้น! ควรจะมีความสุขอย่างมากเมื่อลูกเห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ไม่ควรมีขีดจำกัดในความสุขของลูก นี่คือนี่ที่โรงเรียนควรชอบโรงเรียนนี้แฝงตัวแต่มีพลังอย่างมาก โดยปกติแล้วตามความสำคัญของการศึกษา ก็จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากตามนั้น อย่างไรก็ตามที่นี้ ลูกศึกษาขณะนั่งอยู่บนพื้น เป็นลูกดวงวิญญาณที่ต้องศึกษา และดังนั้นไม่ว่าลูกนั่งอยู่บนพื้นหรือบนกัณฑ์ ลูกควรกระโดดด้วยความสุขที่ลูกจะกลายเป็นเหมือนพวกเขาหลังจากที่จบการศึกษาสำหรับสิ่งนั้นและสอบผ่านเวลานี้พ่อกำลังมาให้คำแนะนำตัวท่านเองแก่ลูกๆ และบอกลูกว่าท่านเข้ามาในผู้นี้และสอนลูกอย่างไร พ่อไม่ได้สอนเทพ

เทพมีความรู้ได้อย่างไร? ผู้คนกลับมาสับสนและถามว่า: เหล่าเทพไม่มีความรู้หรือ? เป็นด้วยการศึกษาความรู้ที่พวกเขากลายเป็นเทพ หากพวกเขาเป็นเทพแล้ว พวกเขาจะมีความทำอะไรสำหรับความรู้? ลูกจะยังคงศึกษาต่อไปเพื่อกลายเป็นนักกฎหมายหลังจากที่ลูกได้กลายเป็นนักกฎหมายและแล้วมีรายได้หรือไม่? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตทุกคนมีสต่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสโดยการเข้าใจความลับของละครที่ไม่สูญสลายนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ นักแสดงแต่ละคนต้องเล่นบทบาทของเขาเองภายในละครนี้ และเขาเล่นบทบาทเหมือนเดิมในแต่ละวงจร

2. เก็บรักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้เบื้องหน้าลูก ลูกควรจะกระโดดด้วยความสุขเมื่อลูกกลายเป็นเหมือนพวกเขาให้สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าด้วยการศึกษานี้ที่ลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์

พร: พร: ขอให้ลูกก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วโดยการรับการคำจูนที่ทรงพลังของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ และกลายเป็นผู้เอาชนะมา

พื้นฐานของชีวิตบราห์มินคือการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ เมื่อการคำจูนทั้งสองเหล่านี้มีพลังและแล้วลูกก็จะก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วสูง หากมีงานรับใช้มากเกินไปและการจดจำระลึกถึงอ่อนแอ หรือหากการจดจำระลึกถึงดีมากและงานรับใช้อ่อนแอ และแล้วในแต่ละกรณี ลูกไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วสูงได้ จะต้องมีความเร็วสูงทั้งในการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ให้การจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน และแล้วก็จะเป็นสิ่งที่ยั่งยืนที่จะกลายเป็นผู้มีชัยชนะต่อมายา ชัยชนะจะมองเห็นได้ในทุกการกระทำแม้กระทั่งก่อนที่การกระทำนั้นจะเสร็จสิ้น

คติพจน์: จงเฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไปในขณะที่พิจารณาว่าโลกนี้เป็นเกมทางจิต และสถานการณ์ที่เลวร้ายก็จะเป็นของเล่นทางจิต

*** โอม ชานติ ***